

— Азъ, киръ Ничо, съмъ изъ България, говорилъ българинътъ. — Турците на хванаха преди нѣколко години, пратиха ма въ Деари-бекиръ и тамъ ма продължаваха петъ години. Здравето си азъ изгубихъ, киръ Ничо! болѣнъ съмъ, киръ Ничо!... Азъ дойдохъ тука да са полѣкувамъ.

— Нашата „Благодѣтелна дружина“ не помага на отсрѣшните бѣлагаре; а на тие, които сѣ изъ Влашко, говорилъ Ничо.

Когато нѣкой сиромасъ студентинъ дохожда въ при Нича и молилъ го за помощъ, то Ничо го питалъ:

— Ти отъ младите ли си или отъ старите?

— Азъ съмъ ученикъ и не принадлежа ни на една партия, говорилъ студентинътъ.

— А азъ знаа, че ти си отъ младите, защото единъ отъ моите приятели та ви-